

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998 Julkaistu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998 N:o 1142—1150

SISÄLLYS

N:o	Sivu
1142 Laki säteilylain muuttamisesta	3093
1143 Asetus säteilyasetuksen muuttamisesta	3098
1144 Asetus poliisin henkilörekistereistä annetun asetuksen muuttamisesta	3103
1145 Konttiasetus	3105
1146 Asetus väylämaksuasetuksen muuttamisesta	3109
1147 Liikenneministeriön päätös merenkulkulaitoksen maksullisista suoritteista annetun liikenneministeriön päätöksen liitteen I muuttamisesta	3110
1148 Liikenneministeriön päätös Merentutkimuslaitoksen maksullisista suoritteista	3113
1149 Verohallituksen päätös veroilmoituksesta annetun Verohallituksen päätöksen muuttamisesta ..	3114
1150 Verohallituksen päätös yhteisöjen ja yhteisuuksien verotuksen päättymisajankohdiksi	3116

N:o 1142

Laki

säteilylain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetun säteilylain (592/1991) 12 §, 48 §:n otsikko sekä 9 ja 10 luku niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen sekä lisätään 27 §:ään uusi 3 momentti ja 48 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

12 §

Säteilytyö

Säteilytyöllä tarkoitetaan säteilyn tai ydinenergian käyttöön liittyvää työtä tai tehtävää, jossa työntekijä voi altistua siinä määrin säteilylle, että työpaikalla on järjestettävä säteilyaltistuksen seuranta.

27 §

Käyttörajoitukset

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen kulutustavaroiden maahantuonti ja maastavienti

on sallittua vain Säteilyturvakeskuksen 1 momentin mukaisesti myöntämällä luvalla. Edellä 2 momentin vastaisten kulutustavaroiden maahantuonti ja maastavienti on kielletty.

9 luku

Säteilytyö

32 §

Työntekijöiden suojelu

Toiminnan harjoittajan on suunniteltava ja toteutettava työntekijöiden suojelu seuraavien periaatteiden mukaan:

HE 248/1998
TyVM 14/1998
EV 236/1998

Neuvoston direktiivi 96/29 EURATOM
Neuvoston direktiivi 97/43 EURATOM

1) selvitetään ennalta työntekijöihin kohdistuva säteilyaltistus ja siihen vaikuttavat tekijät, missä tulee ottaa huomioon myös tavanomaisesta poikkeavat työskentelyolosuhteet;

2) työskentelypaikat jaetaan tarvittaessa valvonta-alueisiin ja tarkkailualueisiin; sekä

3) luokitellaan erilliseksi ryhmäksi (säteilytyöluokka A) ne työntekijät, joiden säteilyaltistusta on seurattava henkilökohtaisesti.

Työntekijöiden luokittelun ja säteilyaltistuksen seurannan perusteista säädetään asetuksella. Säteilyturvakeskus määrää tarkemmista vaatimuksista ja antaa ohjeet työntekijöiden suojelemiseksi ja säteilyaltistuksen seurannan toteuttamiseksi.

33 §

Terveystarkkailu

Säteilytyötä tekevien työntekijöiden terveystarkkailusta on voimassa, mitä työterveyshuoltolaissa (743/1978) tai sen nojalla säädetään työntekijöiden terveystarkastuksista erityistä sairastumisen vaaraa aiheuttavassa työssä. Lisäksi tulee säteilytyöluokkaan A kuuluvien työntekijöiden terveystarkkailua varten nimetä lääkäri (*vastaava lääkäri*), jonka pätevyysvaatimuksista säädetään asetuksella. Lääkärin tehtäviin kuuluu erityisesti:

1) todeta säteilytyöluokkaan A sijoitettavan työntekijän soveltuvuus työhön ennen työnteon aloittamista sekä työn kestäessä vähintään kerran vuodessa; sekä

2) antaa lausunto, siitä millä edellytyksillä työntekijä voi jatkaa säteilytyön tekemistä samassa tai vastaavassa tehtävässä, jos työntekijän säteilyaltistuksen todetaan tai epäillään ylittäneen säädetyn enimmäisarvon.

Toiminnan harjoittaja vastaa siitä, että vastaava lääkäri saa tehtäviensä suorittamista varten tarpeelliset tiedot ja selvitykset työpaikan olosuhteista.

33 a §

Säteilytyön teettämiskielto

Jos työntekijä ei terveydellisistä syistä sovellu säteilytyöluokkaan A, häntä ei saa luokitella tähän säteilytyöluokkaan eikä osoittaa vastaavaan tehtävään.

33 b §

Työntekijän oikeudet

Työntekijälle on pyynnöstä annettava vastaavan lääkärin kirjallinen lausunto hänen soveltuvuudestaan säteilytyöluokkaan A. Jos toiminnan harjoittaja terveydellisin perustein osoittaa työntekijän siirrettäväksi säteilytyöluokkaan A kuuluvasta tehtävästä muuhun tehtävään, on työntekijälle pyynnöstä annettava kirjallinen todistus myös tästä.

Työntekijällä on oikeus saattaa itseään koskeva 1 momentissa tarkoitettu asia Säteilyturvakeskuksen käsiteltäväksi. Toiminnan harjoittajan tulee antaa työntekijälle tieto tästä oikeudesta.

Säteilyturvakeskuksen tulee käsitellä asia viivytyksettä. Säteilyturvakeskuksen antamaan ratkaisuun ei saa hakea muutosta valittamalla.

33 c §

Enimmäisarvon ylittävä altistus

Jos altistusolosuhteiden selvityksen perusteella on todennäköistä, että työntekijä on saanut säädetyn enimmäisarvon ylittävän säteilyaltistuksen, hän on velvollinen osallistumaan altistuksen ja sen vaikutusten selvittämiseksi tarpeelliseen tutkimukseen.

Työntekijää ei saa irtisanoa sillä perusteella, että hän on saanut säädetyn enimmäisarvon ylittävän säteilyaltistuksen.

34 §

Annosrekisteri

Edellä 2 §:ssä tarkoitetun yksilönsuojaperiaatteen ja optimointiperiaatteen toteutumisen valvomiseksi Säteilyturvakeskus pitää tiedot säteilytyössä toimivien työntekijöiden säteilyaltistuksesta (*annosrekisteri*). Annosrekisteriin tallennetaan kunkin työntekijän tunnistetiedot sekä tiedot säteilytyön laadusta, käytetyistä säteilyaltistuksen seuranta-meneteleistä ja säteilyaltistukseen vaikuttavista tekijöistä sekä tiedot säteilyaltistuksen määrityksen tuloksista.

Toiminnan harjoittaja vastaa siitä, että rekisteröitävät tiedot ja säteilyaltistuksen seurannan tulokset toimitetaan Säteilyturvakeskukselle sen määräämällä tavalla eriteltyinä

siten, että jokaisen työntekijän säteilyaltistus voidaan määrittää.

Ilman työntekijän suostumusta saadaan hänen säteilyaltistustaan koskevat tiedot luovuttaa 33 §:ssä tarkoitetulle vastaavalle lääkärille ja säteilyaltistusta aiheuttavan toiminnan harjoittajalle. Tiedot saadaan luovuttaa Euroopan unionin jäsenvaltioissa olevalle toiminnan harjoittajalle, kun se on tarpeen työnantajalle kuuluvien säteilyaltistuksen seurantaan koskevien velvoitteiden täyttämiseksi.

Annosrekisterissä olevien työntekijän tunnistetietojen säilytysajasta on voimassa mitä 34 b §:ssä säädetään työntekijän terveystietojen säilytysajasta.

34 a §

Terveystiedosto

Kullekin säteilytyöluokkaan A kuuluvalla työntekijällä on hänen terveydentilansa seuraamista varten järjestettävä tiedosto (*terveystiedosto*), johon terveystarkkailussa kertyvät tiedot talletetaan. Terveystiedostoon on sisällytettävä terveystarkkailun kannalta tarpeelliset tiedot työntekijän aikaisemmista työtehtävistä ja palvelussuhteista, sekä tulokset työntekijän säteilyaltistuksen seurannasta.

Ilman työntekijän suostumusta saadaan terveystiedostossa olevia tietoja antaa Säteilyturvakeskukselle. Säteilyaltistusta aiheuttavan toiminnan harjoittajalle tulee antaa tiedot, jotka ovat tarpeen toiminnan harjoittajalle tässä laissa säädettyjen velvoitteiden täyttämiseksi.

Vastaavan lääkärin tehtävänä on huolehtia terveystiedoston asianmukaisesta järjestämisestä ja ajan tasalla pitämisestä. Vastaavan lääkärin vaihtuessa on terveystiedosto luovutettava seuraajalle.

34 b §

Terveystietojen käsittely ja säilyttäminen

Terveystiedostossa olevia tietoja on käsiteltävä salassa pidettävänä.

Terveystiedosto on pidettävä jatkuvasti ajan tasalla niin kauan kuin työntekijä kuuluu säteilytyöluokkaan A. Tämän jälkeen tiedosto on säilytettävä, kunnes työntekijä täyttää tai olisi täyttänyt 75 vuotta. Kaikissa tapauksissa tiedosto on säilytettävä, kunnes

säteilytyön päättymisestä on kulunut 30 vuotta.

35 §

Ulkomailla tehtävä säteilytyö

Suomalainen työnantaja, jonka palveluksessa oleva suomalainen työntekijä tekee säteilytyötä ulkomailla, on velvollinen varmistamaan, että tiedot työntekijän säteilyaltistuksista ilmoitetaan annosrekisteriin.

36 §

Työntekijöiden koulutus ja opastus

Työntekijöille on järjestettävä toiminnan laadun ja työpaikan olosuhteiden mukainen koulutus ja opastus tehtäviinsä. Erityisesti on kiinnitettävä huomiota tietoon säteilyn terveydellisistä haitoista ja turvallisuutta korostaviin työtapoihin siten, että tarpeeton altistuminen säteilylle ja poikkeavaan säteilyaltistukseen johtavat tapahtumat voidaan estää.

Työntekijän tulee toimia annettujen ohjeiden mukaisesti ja muutenkin osaltaan huolehtia omasta ja muiden säteilyturvallisuudesta.

37 §

Ikärajoitukset

Säteilytyötä tekevän henkilön on oltava 18 vuotta täyttänyt. Tätä nuorempi henkilö, ei kuitenkaan alle 16 vuotta, voi osallistua säteilylähteiden käyttöön siinä määrin kuin se on tarpeen hänen ammatillisen koulutuksensa vuoksi.

37 a §

Vastuu ulkopuolisen yrityksen työntekijöistä

Toiminnan harjoittajan vastuu tässä luvussa säädetyn työntekijöiden suojelun, säteilyaltistuksen seurannan ja terveystarkkailun järjestämisestä koskee myös niitä työntekijöitä ja itsenäisiä elinkeinonharjoittajia, jotka osallistuvat toiminnan harjoittajan teettämään säteilytyöhön olematta toiminnan harjoittajan palveluksessa.

Ulkopuolinen yritys vastaa työnantajana siitä, että sen palveluksessa olevien työntekijöiden koulutus ja opastus tehtäviinsä to-

teutetaan 36 §:ssä säädetyllä tavalla. Tämän lisäksi työnantajan velvollisuutena on varmistaa, että työntekijöiden suojele, säteilyaltistuksen seuranta ja terveystarkkailu on asianmukaisesti järjestetty.

10 luku

Säteilyn lääketieteellinen käyttö

38 §

Säteilyn lääketieteellisen käytön perusteet

Säteilyn lääketieteellisellä käytöllä tarkoitetaan toimintaa, jossa ionisoivaa säteilyä kohdistetaan tarkoituksellisesti ihmiskehoon tai kehon osaan:

1) sairauden tutkimiseksi tai hoitamiseksi; taikka

2) lääketieteellisen tutkimuksen tai muun lääketieteellisen toimenpiteen vuoksi.

Tämän lain nojalla säädetyjä säteilyaltistuksen enimmäisarvoja ei sovelleta tutkittavan tai hoidettavan henkilön saamaan säteilyaltistukseen. Säteilyaltistuksen on oltava lääketieteellisesti oikeutettu ja se on rajoitettava siihen määrään, jota on pidettävä välttämättömänä tarkoitettun tutkimus- tai hoitotuloksen saavuttamiseksi.

39 §

Kliininen vastuu

Säteilylle altistavasta toimenpiteestä kliinisessä vastuussa oleva lääkäri vastaa toimenpiteen lääketieteellisestä oikeutuksesta ja optimoinnista sekä osaltaan toimenpiteen tulosten kliinisestä arvioinnista. Kliininen vastuu edellyttää toimenpiteen laadun mukaista pätevyyttä kliinisen vastuun ottamiseen.

Kliiniseen vastuuseen kuuluu varmistautuminen siitä, että ennen toimenpiteen suorittamista huolehditaan tarpeenmukaisella tavalla, että:

1) hankitaan olennainen tieto aikaisemmista tutkimuksista ja hoidoista;

2) toimenpiteen suorittajalle annetaan toimenpiteen optimoimiseksi tarpeelliset erityisohjeet; sekä

3) potilaalle tai muulle asianosaiselle annetaan tieto säteilyaltistuksen aiheuttamasta mahdollisesta terveyshaitasta.

Toiminnan harjoittajan vastuulla on huo-

lehtia siitä, että kliinisen vastuun osoittamista ja siirtämistä koskevat menettelyt on selkeästi järjestetty.

39 a §

Toimenpiteeseen lähettäminen

Säteilylle altistavaan toimenpiteeseen lähetteen antavan lääkärin tulee osaltaan arvioida toimenpiteen oikeutus. Tätä varten hänen tulee hankkia saatavilla oleva aiempia tutkimuksia ja hoitoa koskeva olennainen tieto, sekä jos toimenpiteen oikeutuksen arvioiminen edellyttää, konsultoida tarpeen mukaan asiantuntijoita ennen lähetteen antamista.

39 b §

Toimenpiteen suorittaminen

Säteilylle altistavan toimenpiteen suorittajalla on oltava toimenpiteen laadun edellyttämä pätevyys ja kokemus. Toiminnan harjoittajan vastuulla on myös huolehtia siitä, että toimenpiteiden suorittamista koskevat vastuut ja menettelyt on selkeästi järjestetty.

Ennen säteilyn kohdistamista ihmiseen toimenpiteen suorittajan erityisenä velvollisuutena on varmistaa, että:

1) säteilylähteen varo- ja suojausjärjestelmät ovat kunnossa ja käytettävät laitteet toimivat moitteettomasti;

2) potilas on asianmukaisesti suojattu ja säteilyaltistus rajattu niihin kehon osiin, joihin säteily on tarkoitus kohdistaa; ja

3) potilaalle annettava radioaktiivinen aine on asianmukaisesti tarkastettu.

39 c §

Kliininen auditointi

Toiminnan harjoittaja on velvollinen järjestämään säteilyn lääketieteellisen käytön suunnitelmallisen arvioinnin (*kliininen auditointi*), jossa:

1) selvitetään noudatettuja tutkimus- ja hoitokäytäntöjä, säteilyaltistuksia sekä tutkimus- ja hoitotuloksia;

2) vertaillaan niitä hyväksi todettuihin käytäntöihin; sekä

3) esitetään tarpeelliseksi arvioituja toimenpiteitä käytäntöjen kehittämiseksi ja pe-

rusteettoman säteilyaltistuksen ehkäisemiseksi.

40 §

Laadunvarmistus

Toiminnan harjoittaja on velvollinen toteuttamaan suunnitellut ja järjestelmälliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että säteilylähteet sekä niihin liittyvät laitteet ja välineet ovat kunnossa ja että niiden käyttöä koskevat ohjeet ja menettelyt ovat asianmukaiset.

41 §

Valtuutussäännös

Tarkemmat säännökset säteilyn lääketieteellistä käyttöä koskevista perusteista ja vaatimuksista annetaan sosiaali- ja terveysministeriön päätöksellä. Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksellä säädetään erityisesti:

1) seulontatutkimuksista, joissa säteilyä kohdistetaan oireettomiin henkilöihin;

2) säteilyn käytöstä sellaisissa lääketieteellisissä toimenpiteissä, joissa henkilöön kohdistetaan säteilyä ilman että hänen odotetaan saavan altistuksesta välitöntä terveydellistä hyötyä;

3) kliinisen vastuun edellyttämää säteily-

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

lysuojelukoulutusta koskevista vaatimuksista;

4) kliinisessä auditoinnissa käytettävistä menettelyistä sekä vertailutasojen ja vertailuarvojen määrittämisen perusteista; sekä
5) säteilylle altistavia toimenpiteitä koskevien tietojen tallentamisesta ja raportoinnista siten, että toimenpiteet ja niistä aiheutuneet säteilyaltistukset voidaan määrittää jälkikäteen ja tehdä niistä yhteenvedoja.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi valtuuttaa Säteilyturvakeskuksen antamaan 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua käyttöä koskevat yksityiskohtaiset rajoitukset ja asettamaan 4 kohdassa tarkoitettuja vertailutasoja ja vertailuarvoja.

48 §

Huoneilman radon ja talousveden radioaktiivisuus

Talousveden radioaktiivisista aineista aiheutuvan säteilyaltistuksen rajoittamisesta ja valvonnasta säädetään tarkemmin sosiaali- ja terveysministeriön päätöksellä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Sen 10 lukua sovelletaan kuitenkin vasta 1 päivästä tammikuuta 2000.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkkäre*

N:o 1143

Asetus**säteilyasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

kumotaan 20 päivänä joulukuuta 1991 annetun säteilyasetuksen (1512/1991) 17 §:n 2 momentti,

muutetaan 2 luku, 3 luku siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, 27, 28 ja 31 §, sellaisena kuin niistä on 31 § osaksi asetuksessa 1598/1994, sekä

lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi asetuksessa 1598/1994, uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 5 momentiksi, ja asetukseen uusi 28 a ja 31 a § seuraavasti:

2 §

Määritelmiä

— — — — —
Säteilyaltistuksen seurannalla tarkoitetaan toimenpiteitä säteilytyössä toimivien työntekijöiden säteilyaltistuksen valvomiseksi ja määrittämiseksi annostarkkailulla ja säteilyaltistukseen vaikuttavien työolojen tarkkailulla.
 — — — — —

2 luku

Säteilyaltistuksen enimmäisarvot

3 §

Annosrajat säteilytyössä

Säteilytyöstä työntekijälle aiheutuva efektiivinen annos ei saa ylittää keskiarvoa 20

millisievertiä (mSv) vuodessa viiden vuoden aikana eikä minkään vuoden aikana arvoa 50 mSv.

Silmän mykiön ekvivalenttiannos ei saa ylittää arvoa 150 mSv vuodessa eikä käsien, jalkojen tai ihon minkään kohdan ekvivalenttiannos arvoa 500 mSv vuodessa.

4 §

Annosrajat nuorten henkilöiden koulutuksessa

Kun 16 vuotta täyttänyt mutta alle 18-vuotias nuori henkilö osallistuu säteilylähteiden käyttöön ammatillisen koulutuksensa vuoksi, hänelle siitä aiheutuva efektiivinen annos ei saa ylittää arvoa 6 mSv vuodessa. Silmän mykiön ekvivalenttiannos ei saa ylittää arvoa 50 mSv vuodessa eikä käsien, jalkojen tai ihon minkään kohdan ekvivalenttiannos arvoa 150 mSv vuodessa.

5 §

Suojelu raskauden ja imetyksen aikana

Sikiötä tulee suojella samalla tavoin kuin väestön yksilöä. Kun nainen on ilmoittanut olevansa raskaana, hänen työnsä on järjestettävä niin, että sikiön ekvivalenttiannos on niin pieni kuin käytännöllisin toimenpitein on mahdollista, eikä ainakaan jäljellä olevana raskausaikana ylitä arvoa 1 mSv.

Kun nainen on ilmoittanut imettävänsä lasta, häntä ei saa pitää sellaisessa työssä, jossa kehoon voi joutua merkittäviä määriä radioaktiivisia aineita.

6 §

Väestön annosrajat

Säteilyn käyttö tulee suunnitella ja järjestää siten, että siitä muulle kuin säteilytyössä olevalle henkilölle aiheutuva efektiivinen annos ei vuoden aikana ylitä arvoa 1 mSv. Silmän mykiön ekvivalenttiannos ei saa vuoden aikana ylittää arvoa 15 mSv eikä ihon minkään kohdan ekvivalenttiannos arvoa 50 mSv.

7 §

Enimmäisarvojen soveltaminen ja annosrajat

Tarkemmat ohjeet enimmäisarvojen soveltamisesta ja säteilyannoksen laskemisesta antaa Säteilyturvakeskus.

Säteilyturvakeskuksen tulee tarvittaessa asettaa 3—6 §:ssä säädettyjen enimmäisarvojen alapuolella olevia raja-arvoja (*annosrajat*), kun ne ovat perusteltuja säteilylain 2 §:ssä säädetyn optimointiperiaatteen toteuttamiseksi sekä eri säteilylähteistä aiheutuvan altistuksen huomioon ottamiseksi.

7 a §

Lääketieteellinen säteilyaltistus

Säteilyaltistuksen enimmäisarvoja sovellettaessa ei oteta huomioon säteilyaltistusta, joka aiheutuu säteilyn lääketieteellisestä käytöstä:

1) henkilölle, jonka kehoon tai kehon

osaan säteilyä kohdistetaan tarkoituksellisesti lääketieteellisessä toimenpiteessä; eikä

2) henkilölle, joka tietoisesti ja vapaaehtoisesti ja muuten kuin ammattinsa vuoksi auttaa sitä, johon säteily kohdistetaan lääketieteellisessä toimenpiteessä.

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksellä säädetään perusteet säteilyaltistuksen rajoittamiselle sellaisissa lääketieteellisissä tutkimuksissa ja muissa toimenpiteissä, joissa henkilöön kohdistetaan säteilyä muussa tarkoituksessa kuin sairauden tutkimiseksi tai hoitamiseksi.

8 §

Välittömät toimenpiteet onnettomuustilanteessa

Säteilyaltistuksen enimmäisarvoja sovellettaessa ei oteta huomioon säteilyaltistusta, joka aiheutuu onnettomuudesta johtuvan säteilyvaaran rajoittamiseksi ja säteilylähteen hallintaan saamiseksi välttämättömistä välittömistä toimenpiteistä. Nämä toimenpiteet tulee järjestää siten, että tilanteesta aiheutuva säteilyaltistus tulee rajoitetuksi vähimpään mahdolliseen.

Jos 1 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä aiheutuva säteilyaltistus voi ylittää jonkun 3 §:ssä säädettyistä annosrajoista, toimenpiteiden suorittamisen tulee perustua vapaaehtoisuuteen. Toimenpiteiden suorittajilla tulee olla tieto toimenpiteisiin liittyvästä vaarasta. Kaikkien välittömiin toimenpiteisiin osallistuvien säteilyaltistus tulee määrittää ja heille on järjestettävä terveystarkkailu vastaavalla tavalla kuin säteilytyöluokkaan A kuuluvien työntekijöiden terveystarkkailusta on säädetty.

Ellei kysymys ole ihmishenkien pelastamisesta, tässä pykälässä tarkoitettuihin toimenpiteisiin osallistuvan henkilön efektiivinen annos ei saa ylittää arvoa 0,5 Sv eikä ihon minkään kohdan ekvivalenttiannos arvoa 5 Sv.

8 a §

Onnettomuuden seurausten lieventäminen

Kun säteilyvaaran rajoittamiseksi ja säteilylähteen hallintaan saamiseksi välttämättömät välittömät toimenpiteet on tehty, onnettomuuden seurausten lieventämiseksi tehtävään suojelutyöhön ja muihin toimenpiteisiin

sovelletaan 3 §:ssä säädettyjä annosrajoja. Työntekijöiden suojeleminen, säteilyaltistuksen seuranta ja terveystarkkailu on järjestettävä siten kuin säteilytyöstä säädetään.

Raskaana olevalla naisella ei saa teettää onnettomuustilanteessa eikä sen jälkeen toimenpiteitä, jotka aiheuttavat altistumista säteilylle.

3 luku

Säteilyaltistuksen seuranta ja terveystarkkailu

9 §

Säteilytyö

Säteilytyötä on työ, jossa työntekijän säteilyaltistus voi ylittää jonkun 6 §:ssä säädettyistä enimmäisarvoista.

10 §

Työntekijöiden luokittelu

Säteilytyötä tekevät työntekijät luokitellaan seuraavasti:

1) säteilytyöluokkaan A kuuluvat ne työntekijät, joille työstä aiheutuva efektiivinen annos, kun otetaan huomioon työhön liittyvä poikkeavaan säteilyaltistukseen johtavan tapahtuman mahdollisuus, on tai voi olla suurempi kuin 6 mSv vuodessa tai ekvivalenttiannos suurempi kuin kolme kymmenesosaa silmän mykiölle, iholle, käsille ja jaloille säädetyistä annosrajoista; ja

2) säteilytyöluokkaan B kuuluvat ne työntekijät, jotka eivät kuulu säteilytyöluokkaan A.

11 §

Annostarkkailu

Säteilytyöluokkaan A kuuluvilla työntekijöillä on järjestettävä annostarkkailu työstä aiheutuvien säteilyannosten seuraamiseksi. Tarkkailun tulee perustua henkilökohtaiseen annosmittaukseen tai muuhun henkilökohtaiseen annosmääritykseen.

Jos toiminnan laatu edellyttää, on henkilökohtaisen annosmittauksen rinnalla tai sen sijasta käytettävä Säteilyturvakeskuksen hyväksymiä muita annostarkkailumenetelmiä

siten, että jokaisen säteilytyöluokkaan A kuuluvan työntekijän säteilyaltistus voidaan määrittää.

Toiminnan harjoittajan tulee huolehtia siitä, että annostarkkailun tulokset ilmoitetaan asianomaiselle työntekijälle ja vastaavalle lääkärille.

12 §

Työolojen tarkkailu

Työntekijöiden säteilyaltistukseen vaikuttavien työolojen tarkkailu tulee järjestää Säteilyturvakeskuksen hyväksymiä menetelmiä käyttäen siten, että se täyttää seuraavat vaatimukset:

1) tarkkailun perusteella voidaan todentaa, että työntekijät on asianmukaisesti perustein luokiteltu säteilytyöluokkiin A ja B;

2) työntekijöiden säteilyaltistus voidaan määrittää; sekä

3) ennalta arvaamattomat poikkeamat työntekijöiden säteilyaltistukseen vaikuttavissa tekijöissä voidaan viivytyksettä havaita.

Muille kuin säteilytyöluokkaan A kuuluvilla työntekijöillä tulee järjestää annostarkkailu siinä laajuudessa kuin se on perusteltua 1 momentissa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi.

13 §

Terveystarkkailu

Säteilytyöluokkaan A kuuluvien työntekijöiden terveystarkkailusta vastaavan lääkärin tulee olla perehtynyt työterveyshuoltoon ja säteilyn terveydellisiin vaikutuksiin.

Terveystarkkailun suorittajan tulee tarpeen mukaan olla yhteydessä Säteilyturvakeskukseen, jos terveystarkkailussa tehty havainto saattaa antaa aiheutta selvitykseen, onko työntekijä altistunut poikkeavalla tavalla säteilylle.

Terveystarkkailun toimeenpanoa koskevat tarkemmat ohjeet antaa Säteilyturvakeskus.

13 a §

Turvallisuuden kannalta merkittävät havainnot

Toiminnan harjoittajan tulee viipymättä il-

moittaa seuraavista havainnoista asianomaisille työntekijöille, työntekijöiden terveystarkkailusta vastaavalle lääkärille sekä Säteilyturvakeskukselle:

- 1) todettu tai epäilty annosrajan ylitys;
- 2) 7 §:ssä tarkoitetun annosrajoituksen ylitys; sekä
- 3) annostarkkailun tulos tai työolojen tarkkailussa tehty havainto, joka turvallisuuden kannalta merkittävästi poikkeaa siitä, mikä on tyypillistä kyseisessä työtehtävässä tai työskentelypaikassa.

Toiminnan harjoittaja vastaa siitä, että poikkeavat säteilyaltistukset ja niiden syyt selvitetään ja raportoidaan, ja että tarvittavat korjaavat toimenpiteet toteutetaan.

27 §

Luonnonsäteilyaltistuksen rajoittaminen

Toiminnan harjoittajan tulee toteuttaa toimenpiteet, jotka tehtyyn selvitykseen ja muihin olosuhteisiin katsoen ovat perusteltuja työntekijöiden työssään saaman luonnonsäteilyaltistuksen rajoittamiseksi, jos selvitys osoittaa todennäköiseksi, että:

- 1) hengitysilman työnaikaisen radonpitoisuuden vuotuinen keskiarvo työpaikalla, jolla työskennellään pysyvästi, on suurempi kuin 400 becquerelia kuutiometrissä; tai
- 2) muusta erityisestä altistuslähteestä aiheutuva työntekijän altistuminen työssään luonnonsäteilylle voi olla yli 1 mSv vuodessa.

Hengitysilman radonpitoisuuden rajoittamista koskevat vaatimukset työtiloissa, joissa työskennellään ainoastaan satunnaisesti tai lyhytaikaisesti, asettaa Säteilyturvakeskus.

28 §

Säteilyaltistuksen seuranta ja terveystarkkailu

Jos altistusta rajoittavien toimenpiteiden jälkeenkä on todennäköistä, että työntekijöiden altistuminen luonnonsäteilylle ei ole kohtuudella pienennettävissä 27 §:ssä säädettyjen toimenpiteiden alapuolelle, toiminnan harjoittajan on järjestettävä työntekijöiden säteilyaltistuksen seuranta ja terveystarkkailu noudattaen soveltuvin osin mitä 3 luvussa säädetään.

28 a §

Lentohenkilöstön suojeleminen

Jos säteilylain 45 §:ssä tarkoitettu selvitys osoittaa, että lentotyötä tekeville työntekijöille avaruussäteilystä aiheutuva efektiivinen annos voi olla yli 1 mSv vuodessa, toiminnan harjoittajan tulee:

1) pitää kirjaa työntekijöiden työvuoroista lennoilla ja tarvittaessa suunnitella työvuorot niin, että työntekijän altistuminen huomattavasti yli lentotyössä tyypillisen altistustason voidaan ehkäistä;

2) antaa työntekijöille tietoa säteilyn terveyshaitoista ja lentotyössä tyypillisistä altistustasoista sekä ilmoittaa altistusmääritysten tuloksista;

3) järjestää raskaana olevan työntekijän työ 5 §:ssä säädettyjen vaatimusten mukaisesti; sekä

4) järjestää työntekijöiden terveystarkkailu säteilylaissa säädettyjen perusteiden mukaisesti.

31 §

Tulliviranomaisen tehtävät

Tulliviranomaiset valvovat osaltaan radioaktiivisten aineiden maahantuontia ja maastavientiä sekä säteilylain 27 §:n 3 momentissa säädetyn kiellon noudattamista.

Tulliviranomaisen tulee varmistaa, että radioaktiivisen jätteen tuontia, vientiä tai kauttakuljettamista varten on voimassa 24 a §:ssä tarkoitettu hyväksymisasiakirja.

Säteilyturvakeskuksella on oikeus saada tullilaitokselta tehtäviensä suorittamiseksi tarpeelliset tiedot maahantuoduista ja maastaviedyistä säteilylaitteista ja radioaktiivisista aineista.

Tämän pykälän säännöksiä ei sovelleta 18 §:ssä tarkoitettuihin radioaktiivisen aineen siirtoihin.

31 a §

Tulli-ilmoitus

Kun säteilylähteitä tuodaan yhteisön ulkopuolelta tai viedään yhteisön ulkopuolelle, tulee niiden laadun ja määrän sekä luvanvaraisuuden olla selvästi ilmoitettu tulli-ilmoituksessa tai siihen liitettyssä selvityksessä.

3102

N:o 1143

Tulli-ilmoitukseen on lisäksi merkittävä tuontiin tai vientiin oikeuttavan luvan numero.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1144

Asetus**poliisin henkilökistereistä annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Sisäasiainministerin esittelystä
kumotaan poliisin henkilökistereistä 15 päivänä syyskuuta 1995 annetun asetuksen (1116/1995) 3 luku ja
muutetaan 2 §, 3 §:n johdantokappale sekä 9 § seuraavasti:

2 §

Poliisiasiain tietojärjestelmä

Poliisin henkilökistereistä annetun lain (509/1995) 1 a §:ssä tarkoitetun poliisiasiain tietojärjestelmän tietokantaan ja erillisiin osarekistereihin saa tallettaa poliisilain (493/1995) 1 §:n 1 momentissa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi tarpeellisia tietoja seuraavasti:

1) tietojärjestelmän yhteiskäyttöön ja erillisten osarekistereiden yhteyteen rikoksesta epäillyn tai esitutinnan, poliisitutinnan taikka pakkokeinon kohteena olevan henkilön henkilöllisyyttä koskevista tiedoista nimi, henkilötunnus, sukupuoli, äidinkieli, kansalaisuus, syntymämaa, kotipaikka, osoite ja puhelinnumerot, poliisilaitos ja poliisiyksikkö, syyttäjänvirasto ja syyttäjäsasto, ulkomaalaisen henkilön matkustusasiakirjan tiedot sekä henkilöä koskevat hänen omaan turvallisuuteensa tai poliisin työturvallisuuteen vaikuttavat tiedot;

2) tutkinta- ja virka-apujärjestelmästä rikoksista epäillyistä henkilöistä rikosilmoituksen numero, rikoksen tekopäivä, rikosnimike, tutkijan nimi ja yhteystiedot sekä rikoksen syyteoikeuden vanhentumisaika (*rikosilmoitushakemisto*);

3) esitutkintalaissa (449/1987) ja esitutkinnasta ja pakkokeinoista annetussa asetuksessa (575/1988) tarkoitetussa esitutkinnassa sekä poliisilaissa tarkoitetussa tutkinnassa tai poliisitoimenpiteiden yhteydessä taikka virka-aputehtävissä saadut tiedot:

a) rikoksesta epäillyistä henkilöistä, ilmoittajina, todistajina ja asianomistajina esiintyvistä tai muutoin ilmoitukseen liittyvistä henkilöistä sekä poliisi-, syyttäjä- ja oikeushenkilöistä;

b) esineistä, ajoneuvoista ja kulkuneuvoista, veneistä, eläimistä, huumausaineista ja onnettomuuksien olosuhteista;

c) rikosilmoitusten ja muiden ilmoitusten nimikkeistä, pakkokeinoista, alkometri- ja tarkkuusalkometripuhalluskokeista, esitutkinnan ja poliisitutkinnan päättämisestä; sekä

d) muista tarpeellisista seikoista vapaan tekstin muodossa ilmoituksen selostusosassa (*tutkinta- ja virka-apujärjestelmä*);

4) tutkinta- ja virka-apujärjestelmästä henkilöistä jutun ja tapauksen tunnistetiedot, selostusosan tiivistelmä sekä pakkokeinoja koskevat tiedot (*tutkinta- ja virka-apujärjestelmän arkistohakemisto*);

5) etsintäkuulutetuista, liiketoiminta-, lähestymis- tai matkustuskieltoon määrättyistä sekä lähestymiskiellolla suojattavista tai tarkkailtavista henkilöistä toimenpiteen syy, pyydetty toimenpiteet, kuuluttava viranomaisen, kuulutuksen vanhentuminen ja kuulutusten valvonnassa tarvittavat lisätiedot (*etsintäkuulutusrekisteri*);

6) kadonneista henkilöistä henkilöiden löytämiseksi ja tuntemattomista vainajista vainajien tunnistamiseksi tarpeellisia tietoja (*tunnistettavien rekisteri*);

7) rikoksella menetetyistä, poliisin haltuun otetusta taikka kadonneesta tai kadonneella henkilöllä olleesta omaisuudesta tarpeellisia tietoja omaisuuden palauttamiseksi omistajalleen tai katoamistapauksen selvittämiseksi (*omaisuusrekisteri*);

8) esitutkintalain, pakkokeinolain (450/1987), poliisilain taikka pakkokeinolain säännöksiin rinnastettavan säännöksen perusteella kiinniotetuista, pidätetyistä tai vangituista henkilöistä esitutkinnasta ja pakkokeinoista annetun asetuksen 22 §:ssä tarkoitetut pidättämistä koskevat tiedot, rikosilmoitukseen ja kiinniottoon liittyviä tietoja sekä yk-

sittäistapauksissa vapautensa menettäneen säilytysturvallisuuteen vaikuttavia tietoja (*pidätettyjen rekisteri*);

9) rikoksesta epäillyistä henkilöistä pakkokeinolain 6 luvun 4 ja 5 §:ssä säädettyt henkilötuntemerkit, henkilön videokuvat ja jälkineenjäljet, epäilyn kohteena olevaan rikokseen liittyviä tietoja sekä rekisteröintiä ja henkilön luokitusta koskevia keskusrikospoliisin tietoja (*tuntemerkkirekisteri*);

10) epäilyn kohteena olevista rikoksista rikosilmoituksiin ja tutkintapöytäkirjoihin perustuvia ilmoitustietoja, asianomistajatietoja, rikoksesta epäiltyä koskevia tietoja, rikoksen yksilöintiin ja tapahtumakuvaukseen liittyviä tietoja, rikoksella saatua omaisuutta koskevia tietoja, tekijän, tapauksen tai teon luokitteluja kuvaavia tietoja sekä rikosten sarjoittamiseen ja tekniseen tutkintaan tarvittavia tietoja (*tekotaparekisteri*);

11) anastetuista tai muusta syystä etsittä- vistä moottoriajoneuvoista ja rekisterikilvistä yksilöintitietoja sekä moottoriajoneuvoilla liikkuvista etsittäivistä tai tarkkailtavista henkilöistä henkilötietoja samoin kuin tietoja, joita tarvitaan omaisuuden palauttamiseksi omistajalleen (*etsittävien moottoriajoneuvojen rekisteri*); sekä

12) muihin rekistereihin talletettavia tietoja, joista asian kiireellisyyden, vaaratilan- teen, rikosten ennalta estämisen tai tutkin-

nallisten syiden vuoksi on tarpeen erityisesti tiedottaa (*sanomanvälitysrekisteri*).

3 §

Hallintoasiain tietojärjestelmä

Poliisin henkilörekistereistä annetun lain 1 b §:ssä tarkoitetun hallintoasiain tietojärjes- telmän tietokantaan ja erillisiin osarekistereih- hin saa tallettaa poliisilain 1 §:n 2 momen- tissa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi tarpeellisia tietoja seuraavasti:

9 §

Luotettavuuslausunnot

Poliisin henkilörekistereistä annetun lain 23 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoite- tun luotettavuuslausunnon antaa suojelupo- liisi. Kohdassa 3 tarkoitetun luotettavuuslau- sunnon voi antaa suojelupoliisin lisäksi myös mainitussa kohdassa tarkoitetun koh- teen sijaintikihlakunnan poliisilaitos. Poliisin ylijohdo antaa ohjeet luotettavuuslausunnon antamisesta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tam- mikuuta 1999.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sisäasiainministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 1145

Konttiasetus

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä säädetään 23 päivänä lokakuuta 1998 annetun konttilain (762/1998) nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *tyyppihyväksytyllä kontilla* hyväksytyin kontin rakennetyypin mukaan valmistettua konttia;

2) *suurimmalla kokonaispainolla* (R) kontin ja sen kuorman suurinta sallittua yhteenlaskettua painoa; sekä

3) *yleissopimuksella* Genevessä 2 päivänä joulukuuta 1972 turvallisista konteista tehtyä kansainvälistä yleissopimusta ja sen liitteitä.

2 luku

Kontin hyväksyminen

2 §

Kontin hyväksyminen edellyttää, että kontti rakenteensa lujisuuden ja varusteidensa osalta täyttää yleissopimuksen vaatimukset.

3 §

Kun turvatekniikan keskuksen hyväksymältä tarkastuslaitokselta haetaan hyväksymistä kontin rakennetyypille, hakemukseen on liitettävä konttia koskevat piirustukset, selvitys kontin rakenteesta sekä muut vaatimusten mukaisuuden arvioimisen kannalta tarpeelliset tiedot ja asiakirjat.

Hakijan on lisäksi:

1) ilmoitettava konttityyppiin sijoitettavat tunnistusmerkit;

2) sitouduttava asettamaan rakennetyypin mukaiset kontit tarkastuslaitoksen tutkittaviksi;

3) sitouduttava ilmoittamaan tarkastuslai-

tokselle kaikista rakenteeseen tai erittelyyn liittyvistä muutoksista ja odottamaan muutosten hyväksymistä ennen turvallisuuskilven kiinnittämistä kontteihin;

4) sitouduttava kiinnittämään turvallisuuskilpi vain tyyppihyväksytyihin kontteihin; sekä

5) sitouduttava pitämään kirjaa rakennetyypin mukaan valmistetuista konteista.

4 §

Konttien valmistajan on huolehdittava siitä, että valmistetut kontit ovat hyväksytyin rakennetyypin mukaisia.

Tarkastuslaitos voi hyväksyä rakennetyypistä poiketen valmistetut kontit, jos poikkeamat eivät vaikuta tällaisten konttien mahdollisuuteen läpäistä hyväksymisen yhteydessä suoritettuja kokeita.

Valmistajan on ennen kunkin rakennetyypin mukaan valmistettavan uuden tyyppisarjan tuotannon aloittamista ilmoitettava asiasta tarkastuslaitokselle.

5 §

Yksittäinen kontti voidaan hyväksyä, kun tarkastuslaitos on tarkastuksen ja kokeiden jälkeen vakuuttunut siitä, että kontti täyttää yleissopimuksen vaatimukset.

Tarkastuslaitoksen tulee ilmoittaa hyväksymisestä hakijalle kirjallisesti ja tämä ilmoitus oikeuttaa hakijan kiinnittämään konttiin turvallisuuskilven.

6 §

Hyväksytyin kontin omistajan, joka on

muuttanut konttia rakenteellisesti, tulee ilmoittaa muutoksista tarkastuslaitokselle. Tarkastuslaitos voi vaatia, että muutettua konttia testataan tarkoituksenmukaisella tavalla ennen kuin se hyväksytään uudelleen.

3 luku

Turvallisuuskilpi

7 §

Turvallisuuskilpi on kiinnitettävä jokaiseen hyväksytyyn konttiin pysyvällä tavalla helposti havaittavaan paikkaan muiden virallisten kilpien viereen siten, ettei se helposti vahingoitu.

Turvallisuuskilpi ei vapauta kiinnittämästä kontteihin muita säännösten vaatimia kilpiä tai tietoja.

8 §

Kontin omistajan tulee poistaa turvallisuuskilpi, jos:

1) konttia on muunnettu siten, että alkupe-
räinen hyväksyminen ja turvallisuuskilvessä
olevat tiedot mitätöityvät;

2) kontti on poistettu käytöstä eikä sitä ole
pidetty yleissopimuksen edellyttämässä kun-
nossa; tai

3) tarkastuslaitos on peruuttanut hyväksy-
misen.

9 §

Turvallisuuskilven tulee olla suuruudeltaan vähintään 100 x 200 mm ja valmistettu käyttötarkoitukseen soveltuvasta ruostumat-
tomasta ja palamattomasta materiaalista.

Turvallisuuskilvestä tulee ilmetä, että ky-
seessä on yleissopimuksen mukainen hyväk-
syminen. Lisäksi kilvestä tulee ilmetä tämän
asetuksen liitteenä olevan mallin mukaisesti
seuraavat tiedot:

1) kirjaimet "FIN" sekä hyväksymistun-
nus;

2) kontin valmistumisajankohta (kuukausi
ja vuosi);

3) valmistajan kontille antama tunnistusnu-
mero;

4) suurin kokonaispaino (kiloina ja nauloi-
na);

5) sallittu pinoamispaino (kiloina ja nau-
loina), kun pystysuora kiihtyvyyden on 1,8 g;
ja

6) poikittaisjäykkyysskoeken kuormitusarvo
(kiloina ja nauloina).

Kilpeen tulee myös varata tila pääty- ja

sivuseinien lujuuskertoimia varten sekä tar-
kastusajankohtia (kuukausi ja vuosi) varten.

Tiedot tulee merkitä kilpeen joko englan-
nin tai ranskan kielellä.

10 §

Kontin valmistajan on pidettävä konttien
käyttöönottohyväksymisistä rekisteriä, josta
ilmenevät seuraavat tiedot:

1) kontin hyväksymistunnus;

2) kontin valmistajan kontille antama tun-
nusnumero;

3) kontin valmistumisajankohta (kuukausi
ja vuosi);

4) kontin valmistajan nimi;

5) suurin kokonaispaino;

6) sallittu pinoamispaino, kun pystysuora
kiihtyvyyden on 1,8 g;

7) poikittaisjäykkyysskoeken kuormitusar-
vo;

8) pääty- ja sivuseinien lujuus, jos se on
pienempi kuin yleissopimuksessa säädetty
arvo; sekä

9) muut konttia koskevat tarpeelliset tie-
dot.

4 luku

Tarkastukset

11 §

Kontin omistajan tulee tarkastaa tai tarkas-
tuttaa kontti tarkastuslaitoksen hyväksymän
tarkastusohjelman mukaan. Tarkastukset on
suoritettava kontin käyttöolosuhteiden edel-
lyttämin välein. Ensimmäinen tarkastus on
kuitenkin suoritettava viimeistään viiden
vuoden kuluttua kontin valmistuspäivästä ja
tämän jälkeen kontti on uudelleen tarkastet-
tava vähintään 30 kuukauden välein. Ajan-
kohta (kuukausi ja vuosi), jota ennen kontin
ensimmäinen tarkastus on suoritettava, on
merkittävä turvallisuuskilpeen. Ajankohta
(kuukausi ja vuosi), jota ennen seuraava tar-
kastus on suoritettava, on merkittävä joko
turvallisuuskilpeen tai sen viereen tarkastus-
laitoksen hyväksymällä tavalla.

Tarkastuslaitos voi myös hyväksyä jatku-
van tarkastusohjelman, jos se on vakuuttu-
nut, että tämä takaa vähintään saman turval-
lisuustason kuin määräaikaistarkastuksiin pe-
rustava ohjelma. Tässä ohjelmassa kontit on
tarkastettava ainakin huomattavien kor-
jausten ja kunnostusten yhteydessä ja silloin,
kun kontti luovutetaan uudelle vuokraajalle
tai kun kontti palautuu vuokrauksesta, ja

joka tapauksessa vähintään 30 kuukauden väliajoin. Tällöin on turvallisuuskilpeen tai sen viereen merkittävä kirjaimet ”ACEP FIN”.

Kontin omistajan on huolehdittava siitä, että kontti tarkastetaan ennen kuin se korjauksen jälkeen otetaan uudelleen käyttöön.

Tässä pykälässä mainituissa tarkastuksissa on tutkittava, onko kontissa sellaisia vikoja, jotka saattaisivat aiheuttaa onnettomuusvaaran. Erityisesti on varmistettava, että kantavat ja turvallisuuden kannalta oleelliset osat ovat kunnossa.

Tarkastuksesta on laadittava pöytäkirja.

5 luku

Tarkastuslaitoksen tehtävät

12 §

Tarkastuslaitoksen tehtävänä on sen lisäksi, mitä konttilaissa (762/1998) säädetään:

1) testata hyväksytyyn rakennetyypin mukaisesti valmistettuja kontteja sen varmista-

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

miseksi, että ne ovat hyväksytyyn rakennetyypin mukaisia, tai varmistua siitä, että riittävän pätevyyden omaava laitos on testannut hyväksytyyn rakennetyypin mukaisesti valmistetut kontit;

2) varmistua siitä, että valmistajan tilat ja laitteet ovat sellaiset, että tuotannon laatua voidaan ylläpitää; sekä

3) varmistua siitä, että valmistajalla on riittävä laadunvalvontaohjelma ja että valmistaja ylläpitää jatkuvaa valvontaa.

Tarkastuslaitoksen tulee säilyttää hakemuksiin liittyvät piirustukset, laskelmat, koepöytäkirjat ja muu vastaava aineisto vähintään niin kauan kuin kyseiset kontit ovat käytössä.

6 luku

Voimaantulo

13 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 1999.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Matti Aura*

ASETUKSEN 9 §:SSÄ TARKOITETTU TURVALLISUUSKILVEN MALLI

CSC SAFETY APPROVAL	
1	[GB-L/749/2/7/75]
2	DATE MANUFACTURED
3	IDENTIFICATION No.
4	MAXIMUM GROSS WEIGHT kg lb
5	ALLOWABLE STACKING WEIGHT FOR 1.8gkg lb
6	RACKING TEST LOAD VALUEkg lb
7	
8	
9	

100 mm

≥ 200 mm

N:o 1146

Asetus**väylämaksuasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä
kumotaan 16 päivänä joulukuuta 1983 annetun väylämaksuasetuksen (1016/1983) 10 §:n 2 momentti sekä
muutetaan 5 §:n 2 ja 4 momentti, 10 §:n 1 momentin johdantokappale ja 11 §:n 2 momentti seuraavasti:

5 §

Ulkomaisesta aluksesta, jolle ei ole annettu suomalaista mittakirjaa tai jonka mittakirjaa tai kansallisuustodistusta ei Suomessa tunnusteta, kannetaan väylämaksu suomalaisen aluksenmittaajan aluksen vetoisuudesta antaman todistuksen perusteella. Jollei mittakirjassa ilmoitettu vetoisuus vastaa aluksen todellista vetoisuutta tai jollei alus ole oikeutettu kansainvälisten mittaussääntöjen mukaan käyttämään kansainvälisessä mittakirjassa ilmoitettua vetoisuutta, merenkululaitos voi vahvistaa alukselle väylämaksun perusteeksi vetoisuuden, joka vastaa alukselle kansainvälisten mittaussääntöjen mukaan vahvistettavaa vetoisuutta.

Jos aluksen mittakirjassa on useampia vetoisuuksia, merenkululaitos määrää,

minkä vetoisuuden mukaan aluksen väylämaksu kannetaan.

10 §

Merenkululaitos voi kirjallisesta hakemuksesta yksittäistapauksessa myöntää aluksen tai vapautuksen väylämaksun suorittamisesta ja määrätä jo suoritettun väylämaksun tai osan siitä maksettavaksi takaisin, jos:

11 §

Merenkululaitos päättää aluksen määräämisestä jäämaksuluokkaan ja antaa tarkemmat määräykset jäämaksuluokista.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 1999.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 1147

Liikenneministeriön päätös

**merenkululaitoksen maksullisista suoritteista annetun liikenneministeriön päätöksen
liitteen 1 muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1998

Liikenneministeriö on
muuttanut merenkululaitoksen maksullisista suoritteista 28 päivänä joulukuuta 1994 annetun liikenneministeriön päätöksen (1511/1994) liitteen 1, sellaisena kuin se on päätöksessä 95/1998, seuraavasti:

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.
Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä päätöksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1998

Liikenneministeri *Matti Aura*

Apulaisosastopäällikkö,
toimistopäällikkönä Raimo Kurki

LUOTSAUSMAKSUT SUOMEN ALUEVESILLÄ

Luotsausmaksut kannetaan markkoina seuraavan taksan mukaisesti:

LUOTSAUSTAKSA

Luotsattavan aluksen nettovetoisuus (yli—enintään)	Luotsatun matkan pituus meripeninkulmissa (mpk)								
	alle 1	1—10	11—20	21—30	31—40	41—50	51—70	71—100	
0— 200	1 100	2 200	3 900	5 300	6 900	8 500	10 800	14 700	
200— 1 000	1 400	2 800	4 600	6 200	8 200	9 900	12 600	16 700	
1 000— 3 000	1 700	3 400	5 500	7 400	9 600	11 600	14 700	19 000	
3 000— 6 000	2 000	4 000	6 600	9 000	11 400	13 700	17 300	22 000	
6 000—10 000	2 300	4 600	7 800	10 400	13 100	15 900	19 700	24 900	

Lisämaksu 575 1 150 1 950 2 600 3 275 3 975 4 925 6 225 markkaa jokaiselta nettovetoisuuden alkavalta seuraavalta 10 000:lta luotsausmatkasta riippuen.

Lisämaksu jokaiselta 100 meripeninkulmaa ylittävältä alkavalta meripeninkulmalta on 575 markkaa.

Odotusraha

Jos luotsi kutsusta on saapunut alukseen, mutta luotsaus ei ala tunnin kuluessa hänen saapumisestaan, peritään alukselta odotusraha jokaiselta mainitun tunnin ylittävältä alkavalta tunnilta kunnes luotsaus alkaa tai luotsi poistuu alukselta.

Jos luotsi kutsusta on saapunut määrääjänä sovittuun paikkaan odottamaan alusta, mutta alus ei ole saapunut kahden tunnin kuluessa, peritään alukselta odotusraha jokaiselta mainitun kahden tunnin ylittävältä alkavalta tunnilta kunnes luotsaus alkaa tai luotsi poistuu odotuspaikalta.

Jos luotsille ilmoitetaan alukselle tullessa tai odotusaikana, ettei alus käytäkään luotsia, peritään alukselta odotusraha vähintään kahdelta tunnilta.

Odotusraha on 2 700 markkaa kultakin kuudelta ensimmäiseltä tunnilta. Kultakin seuraavalta tunnilta odotusraha on 1 350 markkaa.

Kaksi luotsia

Kun kaksi luotsia joko määräysten mukai

sesti tai pyynnöstä toimittaa luotsauksen, kannetaan luotsausmaksu 50 prosentilla korotettuna.

Alusyhdistelmä

Hinaajasta/puskijasta ja hinattavasta/puskettavasta aluksesta tai laitteesta samoin kuin työntökytkyeestä kannetaan luotsausmaksu yhdistelmän yhteenlasketun vetoisuuden mukaan.

Tukkilautta

Tukkilautan luotsausmaksu määrätään siten, että vetoisuutena pidetään puolta kiintokuutiometrimestä.

Valtion alus

Ulkomaiselta valtionalukselta ei peritä luotsausmaksua sen ollessa valtiovierailulla Suomessa.

LUOTSAUSMAKSUT SAIMAAN KANAVASSA JA SAIMAAN VESISTÖALUEELLA

Luotsausmaksut kannetaan markkoina seuraavan taksan mukaisesti:

LUOTSAUSTAKSA

Luotsattavan aluksen nettovetoisuus	Luotsatun matkan pituus meripeninkulmissa (mpk)						
	1—10	11—20	21—30	31—40	41—50	51—70	71—100
alle 200	575	1 000	1 375	1 880	2 200	2 800	3 800
200—1 000	725	1 200	1 600	2 125	2 550	3 250	4 325
yli 1 000	875	1 425	1 925	2 475	3 000	3 800	4 925

Lisämaksu jokaiselta 100 meripeninkulmaa ylittävältä alkavalta meripeninkulmalta on 150 markkaa.

Odotusraha

Jos luotsi kutsusta on saapunut alukseen, mutta luotsaus ei ala tunnin kuluessa hänen saapumisestaan, peritään alukselta odotusraha jokaiselta mainitun tunnin ylittävältä alkavalta tunnilta kunnes luotsaus alkaa tai luotsi poistuu alukselta.

Jos luotsi kutsusta on saapunut määräaikana sovittuun paikkaan odottamaan alusta, mutta alus ei ole saapunut kahden tunnin kuluessa, peritään alukselta odotusraha jokaiselta mainitun kahden tunnin ylittävältä alkavalta tunnilta kunnes luotsaus alkaa tai luotsi poistuu odotuspaikalta.

Jos luotsille ilmoitetaan alukselle tullessa tai odotusaikana, ettei alus käytäkään luotsia, peritään alukselta odotusraha vähintään kahdelta tunnilta.

Odotusraha on 1 200 markkaa kultakin kuudelta ensimmäiseltä tunnilta. Kultakin seuraavalta tunnilta odotusraha on 600 markkaa.

Kaksi luotsia

Kun kaksi luotsia joko määräysten mukaisesti tai pyynnöstä toimittaa luotsauksen,

kannetaan luotsausmaksu 50 prosentilla korotettuna.

Alusyhdistelmä

Hinaajasta/puskijasta ja hinattavasta/puskettavasta aluksesta tai laitteesta samoin kuin työntökytkyeestä kannetaan luotsausmaksu yhdistelmän yhteenlasketun vetoisuuden mukaan.

Tukkilautta

Tukkilautan luotsausmaksu määrätään siten, että vetoisuutena pidetään puolta kiinkuutiometrimeriääräästä.

Valtion alus

Ulkomaiselta valtionalukselta ei peritä luotsausmaksua sen ollessa valtiavierailulla Suomessa.

N:o 1148

Liikenneministeriön päätös
Merentutkimuslaitoksen maksullisista suoritteista

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1998

Liikenneministeriö on 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Valtion maksuperustelain (150/1992) 7 §:ssä tarkoitettuja suoritteita, jotka Merentutkimuslaitos hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat:

- 1) meren tilaa koskevat toimeksiantoon perustuvat tutkimukset ja selvitykset;
- 2) tilauksesta tapahtuva meriliikenteen turvallisuutta ja taloudellisuutta edistävä palvelutoiminta;
- 3) havainto- ja mittaussuoritteet, jotka tuotetaan tai luovutetaan tilauksesta;

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1998

- 4) kirjasto- ja informaatiopalveluihin kuuluvat jäljennökset, kaukolainojen postitukset ja tiedonhaut, jotka tapahtuvat asiakkaan pyynnöstä; sekä
- 5) asiakkaiden tilaamat muut erityispalvelut ja -suoritteet.

2 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Liikenneministeri *Matti Aura*

Apulaisosastopäällikkö,
toimistopäällikkönä Raimo Kurki

Verohallituksen päätös

veroilmoituksesta annetun Verohallituksen päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1998

Verohallitus on verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/95) 8 §:n 1 momentin, 10 §:n 2 ja 3 momentin, 13 §:n 3 ja 4 momentin sekä 17 §:n 2 ja 3 momentin nojalla

muuttanut veroilmoituksesta 12 päivänä joulukuuta 1996 annetun Verohallituksen päätöksen (VHp 1117/96) 8 §:n, 9 §:n 4 kohdan ja 13 §:n 1 momentin seuraavasti:

8 §

Ilmoittamatta jätettävät tulot

Veroilmoitukseen ei merkitä jäljempänä tässä pykälässä lueteltuja Suomesta saatuja tuloja, jollei tulo ole maatalouden tai muun elinkeinotoiminnan tuloa:

1) eläke ja elinkorko sekä eläkevakuutuksen vakuutusmaksujen palautuksena, takaisinostolla tai muutosarvona saatu määrä,

2) pakollisen tapaturma- ja liikennevahinkoturvan nojalla saatu päiväraha ja muu tulojen tai elatuksen vähentymisestä saatu korvaus,

3) tuloverolain (1535/92) 34 §:ssä tarkoitettu henkivakuutukseen perustuva vakuutus-suoritus, vakuutusmaksujen palautuksena, takaisinostolla tai muutosarvona saatu määrä,

4) päiväraha-, äitiys-, isyys- ja vanhempainraha ja muu tulojen ja elatuksen vähentymisestä saatu korvaus, joka perustuu sairausvakuutuslakiin, kansaneläkelakiin tai potilasvahinkolakiin,

5) muu vakuutukseen perustuva päiväraha tai tulojen ja elatuksen vähentymisestä saatu korvaus, kuten sairaalavakuutuksen perusteella saatu hoitopäiväkorvaus,

6) opintotukilain (65/94) nojalla saatu opintoraha ja aikuisopintoraha,

7) lapsen kotihoidon tuki ja osittainen hoitoraha,

8) vakuutuskassalaisissa (1164/92) tarkoitettu kassalta saatu etuus,

9) sairausvakuutuslain mukaisen omavastuun korvaamisesta maatalousyrittäjille annetun lain (118/91) mukainen päiväraha,

10) kuntoutustuki, kuntoutusraha, kuntoutusavustus, kuntoutusajalta tapaturma- ja liikennevakuutuslain perusteella korvattava kun-

toutuksesta annettujen lakien (625/91 ja 626/91) perusteella saatu ansionmenetykskorvaus,

11) tartuntatautilain (583/86) nojalla saatu päiväraha ja ansionmenetykskorvaus,

12) sosiaalihuoltolain 27a §:n (1365/92) nojalla saatu vammaisen tai sairaan lapsen omaishoidon tuki,

13) rikosvahinkojen korvaamisesta valtion varoista annetun lain (935/73) nojalla tulojen tai elatuksen vähentymisestä saatu korvaus,

14) avolaitoksessa rangaistusta suorittavan vangin saama toimintaraha,

15) työttömyysturvalain (602/84) nojalla saatu etuus ja työvoimapoliittisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa (763/90) tarkoitettu koulutustuki,

16) yrittäjäksi ryhtyvän työttömän työllisyysasetuksen (130/93) nojalla saama tuki sekä työttömän saama työharjoittelutuki,

17) työmarkkinatuesta annetun lain (1542/93) mukainen työmarkkinatuki,

18) työttömien omaehtoisen opiskelun tukemisesta annetun lain (1402/97) nojalla maksettava koulutuspäiväraha,

19) työvoimapalveluihin liittyvistä etuuksista annetun asetuksen (1253/93) mukainen vajaakuntoisen ja ammatinvalinnan ohjauksessa olevan päiväraha,

20) valtion virkamieslakiin (755/86) perustuva toistuva korvaus,

21) maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain (1330/92) mukainen luopumiskorvaus ja luopumistuesta annetun lain (1293/94) mukainen luopumistuki,

22) tuloverolain (1535/92) 74 §:ssä tarkoitettu merityötulo,

23) suomalaiselta työnantajalta saatu niin sanotun 6-kuukauden säännön mukainen tulo,

24) rakennustoiminnan aloilla saatu loma-

palkka, lomakorvaus ja lomaltapaluu-
raha (lomaraha), jonka työnantaja on valtakunnallisen
työehtosopimuksen mukaan tilittänyt työnan-
tajajärjestön Leonia Pankki Oyj:ssä olevalle
erityiselle siirtotilille,

25) työntekijän suoraan palkkaturvaviran-
omaiselta palkkaturvain (649/73) nojalla
saama palkkaturva ja sen korko,

26) reserviläispalkka,

27) henkilöstörahaston rahasto-osuus ja
ylijäämä,

28) työmarkkinajärjestöltä työtaistelun joh-
dosta saatu veronalainen avustus sekä muu
siihen rinnastettava avustus,

29) vuorotteluvapaakoikeilusta annetussa
laissa (1663/95) tarkoitettu vuorottelukorvaus,

30) Suomen ulkomaisessa edustustossa
palvelevan virkamiehen puolison saama eri-
tyiskorvaus (657/89),

31) patentin, tekijänoikeuden ja muun nii-
hin verrattavan oikeuden perusteella saatu
korvaus,

32) veronkantoasetuksen 11 §:ssä tarkoitet-
tu luonnollisen henkilön saama korko,

33) ennakkoperintälain soveltamisalaa
kuuluvalla luotto- ja rahoituslaitokselta sekä
muulta ammattimaisen arvopaperikaupan tai
arvopaperien välitystoiminnan harjoittajalta
saatu korko sekä jälkimarkkinahyvitys,

34) ennakkoperintälain soveltamisalaa
kuuluvalla joukkovelkakirjalainan liikkeeseen
laskijalta saatu korko ja lainan koroksi kat-
sottava tuotto,

35) sijoitusrahaston voitto-osuus,

36) työllisyysasetuksen muuttamisesta an-
netun asetuksen (1330/96) 34a §:n nojalla
maksettava osa-aikalisä.

9 §

Ilmoittamatta jätettävät vähennykset

Veroilmoitukseen ei merkitä

4) luotto- ja rahalaitoksen, valtiokonttorin
sekä muun arvopaperikauppaa tai arvopape-
reiden välitystoimintaa harjoittavan perimää
jälkimarkkinahyvitystä.

13 §

Veroehdotusmenettelyyn osallistuvat

Luonnollinen henkilö ja kuolinpesä, joka ei
ole saanut verovirastolta veroilmoituslomaket-
ta, ei ole velvollinen antamaan veroilmoitusta
4 §:n 1 momentissa tarkoitettuna aikana.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä
tammikuuta 1999. Päätöstä sovelletaan ensim-
mäisen kerran vuodelta 1998 toimitettavaa
verotusta varten annettaviin ilmoituksiin.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1998

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja *Kristiina Virmajoki*

N:o 1150

**Verohallituksen päätös
yhteisöjen ja yhteisetuksien verotuksen päättämisaikajankohdiksi**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 1998

Verohallitus on verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/95) 49 §:n nojalla määrännyt:

1 §
Tuloverolain 3 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen ja 5 §:ssä tarkoitettujen yhteisetuksien verotus päättyy 10 kuukauden kuluttua tilikauden päättämiskuukauden lopusta lukien.

Jos samana kalenterivuonna päättyy useita tilikausia, verotuksen päättämisaikajankohda las-

ketaan viimeksi päättyneen tilikauden mukaan.

2 §
Tämä päätös tulee voimaan 1.1.1999. Päätöksellä kumotaan Verohallituksen 8 päivänä huhtikuuta 1997 antama päätös (345/1997).

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 1998

Pääjohtaja *Jukka Tammi*Ylitarkastaja *Marja Liisa Manner*